

Bilag 18.

BUTIKSHANDELENS FÆLLESRAAD

Den 7. oktober 1970.

I anledning af statsministerens redegørelse i Folketinget den 6. oktober 1970 og til det af handelsministeren i dag fremsatte forslag til lov om prisstop skal Butikshandelens Fællesraad anføre følgende:

1. Butikshandelens Fællesraad har ved flere lejligheder over for Regering og Folketing givet udtryk for, at man under hensyn til udviklingen i betalingsbalancen og de økonomiske forhold i det hele ville se positivt på en afbalanceret — over for alle samtidig virkende — indkomstpolitik, og man har givet tilsagn om loyalt at ville medvirke ved gennemførelsen af en sådan.

Der blev ikke i november 1967 i forbindelse med devalueringen gennemført en afbalanceret indkomstpolitik, men alene indgreb over for erhvervslivet. Det samme var tilfældet i februar 1968 til trods for klare tilkendegivelser af, at sigtet var en sådan indkomstpolitik.

Det er med oprigtig skuffelse, at butikshandelen igennem statsministerens møde med erhvervslivets organisationer, redegørelser til Folketinget og det nu forelagte lovforslag om prisstop må konstatere, at der fortsat agtes foretaget ensidige indgreb over for erhvervslivet.

Konsekvensen af det forelagte lovforslag vil være, at man ensidigt overlader til de erhvervsdrivende at forhindre en fortsat længdning i en tid med stor mangel på arbejdskraft, og man afskærer de erhvervsdrivende fra ikke blot at få inddækket kommende lønstigninger, men også de løn- og omkostningsforøgelser, som var indtruffet forud for den 22. september 1970, men som af tekniske eller andre grunde endnu ikke var indarbejdet i kalkulerne. Det gæl-

der bl. a. også den dyrtidsregulering, som kom til udløsning med udgangen af september — altså efter stopdagen.

Konsekvenserne af en sådan ensidighed i indgrebene er for tiden uoverskuelige for erhvervslivet. Rentabiliteten vil blive truet i mange af de erhvervsvirksomheder, som i forvejen arbejder under de skarpeste konkurrencevilkår, og alle selvstændige erhvervsdrivendes indtjening vil blive angrebet netop i en periode, hvor arbejdsmarkedets parter forhandler om øgede lønrammer. Efter vor mening er dette direkte i strid med løftet om en afbalanceret indkomstpolitik.

2. Det forekommer helt urimeligt, når der straks efter statsministerens redegørelse den 22. september 1970 fra mange sider blev givet befolkningen det indtryk, at prisstigninger efter denne dato under alle omstændigheder var odieuse og angribelige. Også efter en eventuel lovs gennemførelse vil der komme prisstigninger i forbindelse med råvarestigninger m. v., men i stedet for at forklare denne problematik belaster man tilidsforholdet mellem butikshandelen og det forbrugende publikum med tilkendegivelser om, at vældige kontrolforanstaltninger skal sættes i gang såvel af det offentlige som på privat basis. Det er en følgevirkning af loven, som butikshandelen finder ganske ubillig.

3. Til lovforslaget skal vi iøvrigt anføre følgende:

ad § 1, stk. 1.

Det er i strid med hævdyndne principper at gennemføre love med tilbagevirkende kraft, og den form for sådan lovgivning, der er foreslået i dette tilfælde, er endog af helt